

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Ямбол, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Миглена П. Коматарова
в присъствието на прокурора Ж. П. И.
като разглежда докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232300600407 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по жалби на въззивниците- подсъдимия С. С. А. депозирана, чрез защитника му адв.П. Н. и на гражданския ищец и частен обвинител Х. Х. М. депозирана, чрез повереника му адв.К. К., против присъда № 129/3.10.2023г.постановена по нохд № 279/2022г.по описа на Районен съд- Ямбол.

С обжалваната присъда подсъдимия С. С. А. е признат за виновен в това, че на *.*.*.*.*г., за времето от 18,30часа до 19часа в гр.*.*.*.*, обл.Ямбол, на кръстовище образувано между ул.“*****“ и ул.“***** *****“ е причинил на Х. Х. М. две средни телесни повреди изразяващи се счупване на 8, 9,10 и 11 ребра в дясната половина на гръдния кош, довело до трайно затрудняване движението на снагата и контузия на десния бял дроб със субтотален пневмоторакс и подкожен ефизем, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота, поради което и на основание чл.129 ал.2 вр.ал.1 чл.54 е осъден на 1 година и 6 месеца лишаване от свобода.

На основание чл.66 ал.1 от НК изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години.

Подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец Х. М. сума в размер на 8000 лв., за причинени неимуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, като искът за разликата до 15 000лв.е отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски в размер на 1215лв.вносими в приход на Републиканския бюджет по сметката на ОДМВР-Ямбол, разноски в размер на 120лв.в полза на съдебната власт по сметка на ЯРС, както и Държавна такса върху уважения размер на гражданския иск в размер на 320лв. в приход на съдебната власт по сметката на ЯРС.

Осъден е да заплати на гражданския ищец и частен обвинител направените от него разноски в размер на 1000лв.

Във въззивната жалба на подсъдимият се навеждат доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на закона, както и за необоснованост на присъдата. На това основание се правят две алтернативни искания за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимия да бъде оправдан или за връщане на делото за ново разглеждане от друг първоинстанционен съдебен състав.

В допълнението към въззивната жалба се доразвиват наведените доводи в жалбата. Допуснатите процесуални нарушения от страна на решаващия съд се обосновават с неправилен анализ на събраните доказателства, като се сочи, че съдът е неоснователно е фаворизирал показанията на пострадалия и е игнорирал тези на свидетелите Т. А., Т. А. и А. Т., които сочат, че пострадалия е отишъл при подсъдимия за да продължи словесния конфликт с него , както и да осъществи спрямо него физическа агресия. Соци се , че районният съд не е отчел факта, че пострадалият е този който е тръгнал да търси подсъдимия и да се саморазправя с него, което е безусловно установено. Излагат се съображения да не се кредитират показанията на пострадалия, тъй като е бил пиан и при разпитите си е дал противоречиви показания. Оспорва се изготвената по делото съдебна психиатрично-психологично експертиза, тъй като подсъдимият в нито един момент не е твърдял, че е невменяем или пък че е действал в състояние на афект. Соци се, че по отношение на описването на механизма на причиняване на телесните повреди съдът е изложил своите предположения, а не установени по делото факти. Изразява се несъгласие и със заключението на СМЕ, но не става ясно коя от двете експертизи се оспорва. Излагат се и съображения относно наличието на основания за прилагане института на неизбежната отбрана или да се приеме наличие на случайно деяние.

С въззивната си жалба гражданският ищец и частен обвинител изразява недоволство относно приложението на чл.66, ал.1 от НК по отношение на наказанието на подсъдимия, както и се прави искане за уважаване пълния размер на гражданския иск.

Във възражението си против жалбата на гражданския ищец и частен обвинител, подсъдимия оспорва наведените доводи, като сочи, че пострадалия е отишъл в района където е живеел подсъдимия и го нападнал, а не обратното. Също така се сочи, че пострадалия управлява каруцата си, поради което следва да се счита, че се е възстановил напълно.

Участващият по делото прокурор от Окръжна прокуратура- Ямбол пледира за неоснователност на депозираната въззивна жалба на гражданския ищец и частен обвинител и основателност на жалбата на подсъдимия. Соци се, че действително са налице основания за отмяна на присъдата и връщане делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, тъй като съдът не е изложил своите съображения защо кредитира едната група свидетели и съответно не кредитира останалите.

Въззивникът- граждански ищец и частен обвинител Х. М. участва лично и с повереника си адв.К., чрез който поддържа жалбата си и оспорва жалбата на подсъдимия. Излагат се съображения за необоснована снизходителност от страна на районния съд при прилагане разпоредбата на чл.66 от НК по отношение на подсъдимия. Пледира се, че

предявения граждански иск за репарирание на причинените от престъпление неимуществени вреди е доказан в пълния му размер, тъй като причинената телесна повреда е с тежки последици за пострадалия. На това основание се иска уважаване на предявения граждански иск в пълния му размер.

Въззивникът- подсъдим С. А. участва в съдебно заседание лично и със защитника си адв.Н., чрез който поддържа изцяло въззивната си жалба с искане съдът да отмени присъдата и на основание чл.304 НПК да го оправдае изцяло. Прави се и искане да се отхвърли изцяло и предявения граждански иск за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди. Оспорва се анализа на събраните доказателства от страна на решаващата съдебна инстанция, като се сочи, че необосновано са кредитирани показанията на свидетелите близки до пострадалия и съответно не се кредитират останалите събрани гласни доказателства. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Въззивникът- граждански ищец и частен обвинител участва в съдебно заседание лично и с повереника си адв. К., чрез който поддържа жалбата си по изложените дв. неяснотии и оспорва жалбата на подсъдимия.

Окръжен съд - Ямбол в настоящия съдебен състав след като обсъди доводите във въззивните жалби, пледоариите на защитника на подсъдимия адв.Н. и на повереника на въззивника- граждански ищец и частен обвинител адв.К. и заключението на прокурора, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК извърши цялостна служебна проверка на обжалваната присъда приема следното:

Въззивните жалби на подсъдимия и гражданския ищец и частен обвинител са процесуално допустими, тъй като са подадени в срока по чл.319 ал.1 от НПК и от страни имащи право и интерес да обжалват. Разгледани по същество същите са неоснователни по следните съображения:

Приетата от районният съд фактическа обстановка е правилна и обоснована, тъй като се подкрепя от събраните по делото доказателства, като същата се приема изцяло от проверяващата инстанция.

Безспорно е установено, че подсъдимият С. А. и пострадалият Х. М. се познават отдавна, двамата живеят в гр.*****. Имат дългогодишен конфликт, като пострадалият обвинява подсъдимия, че подава сигнали срещу него, че къщата му е построена незаконно. Подсъдимият от своя страна обвинява пострадалия, че подава сигнали срещу него, че управлява автомобила си без свидетелство за правоуправление, с цел да му отнемат автомобила.

На *.**.*г.пострадалият Х. М. /А./ отишъл до магазин находящ се на ул.“*****“ в гр.*****, където има и маси за сядане и консумация. Купил си от магазина каничка вино и седнал на едната от масите. По- късно при него седнали и свидетелите А. А. и С. Р. А. /С./, а на съседна седнал подсъдимия С. С. А.. В резултат на употребения алкохол постр.М. станал раздразнителен, като обвинил подсъдимия, че му снима къщата, който от своя страна

отвърнал, че се е обадил на полицията за да му вземат книжката. Малко след това св.А. тръгнал към дома си, а св.С. А. и подсъдимия заедно отишли до друг магазин намиращ се в района на кръстовището образувано от улиците „*****“ и „**** *”, гр.*****. Там пред магазина били св.Т. А. А. /чичо на подсъдимия/, св.Т. А. /първи братовчед на подсъдимия/ и св.А. Т. Пристигайки при чичо си подсъдимият се оплакал, че св.М. го гони и заплашва. Постр.М. оставайки сам решил да се прибере, като първо отишъл до дома си, а след това решил да отиде до къщата на сина си св.Г. Б., за да види внуците си. Вървейки към дома на сина си на ул.“***** *” № * пътя му минавал покрай магазина, пред който се намирали посочените четирима свидетели и подсъдимия. Доближавайки се до компанията на подсъдимия, св.М. попитал св.С. А. дали иска да го почерпи, но той отказал, след което подсъдимият се приближил до Х. М. и го ударил. В резултат на удара и на изпития алкохол пострадалият паднал на земята, а подсъдимия продължил да му нанася удари с крака и ръце в областта на дясната половина на гръдния кош. Св.Т. А. дръпнал племенника си подс.А. за да преустанови нанасянето на ударите, а св.С. А. преместил пострадалия от пътното платно, като го подпрял на намиращия се наблизо електрически стълб. Свидетелите и подсъдимия си тръгнали като оставили пострадалия на място. По-късно сина на пострадалия св.Г. Б. минал с автомобила си през процесното кръстовище и видял баща си в безпомощно състояние. Помислил, че е пиян и затова паднал и го качил в автомобила за да го откара в дома му. Докато били в автомобила пострадалият дишал трудно, но успял да каже на сина си, че е бит от подсъдимия. От своя страна подсъдимия се обадил два пъти на тел.112 за да съобщи, че е заплашван от пострадалия и за побой пред магазина намиращ се в близост до кръстовището на ул.“*****“ и ул.“*****”. По-късно полицейски екип в състав Г. Т. и св.Т. К., посетили мястото на инцидента, но установявайки, че там няма никой отишли до дома на пострадалия. Виждайки безпомощното му състояние се обадили на Спешна медицинска помощ. Дошлата линейка качила пострадалия, като родствениците му- М. М. М. /съпруга/, А. Х. М. /брат/, Н. О. Т. /съпруга на А. М./, А. А. М. /дъщеря на А. М. и племенница на постр./ и Г. Б. /син на постр./ тръгнали с автомобили след линейката. Линейката спряла пред дома на подсъдимия, където вече се намирали и полицейските служители св.К. и Г. Т. и разговаряли с подсъдимия. Възникнал словесен скандал между двете фамилии тази на пострадалия и на подсъдимия, като някой от близките на пострадалия замерил с камък подсъдимия и го уцелил в главата. Служителите на полицията успели да преустановят конфликта, като пост.М. бил откаран на лечение в МБАЛ „***** *” гр.Ямбол и настанен в хирургично отделение. Там му била извършена гръдна операция.

От заключението на изготвената по досъдебното производство и изслушана на съдебното следствие съдебномедицинска експертиза от д-р С. е видно, че на Х. М. са причинени следните увреждания: гръдна травма, изразяваща се в счупване на 8, 9, 10 и 11 ребра в дясната половина на гръдния кош, което е причинило на пострадалия затруднение движението на снагата за срок не по-малък от 1,5- 2 месеца при нормален ход на оздравителните процеси. Посочените увреждания са му причинили трайно затруднение движението на снагата. На М. е причинена и контузия на десния бял дроб със субтотален

пневмоторакс /наличие на свободен въздух в гръдната кухина/ и подкожен ефизем, довели до затруднения в дишането и задух. Това увреждане е причинило на пострадалия разстройство на здравето временно опасно за живота му.

Описаните увреждания според вещото лице имат травматична генеза и са причинени от удари на тъпи или тъпоръбести предмети и добре отговарят да са получени в резултат от няколко удара с ръце и крака. Ударите са били нанесени със значителна сила в дясната половина на гръдния кош.

Експертизата е приобщена към доказателствения материал, чрез нейното прочитане и разпит на вещото лице на съдебното следствие.

От заключението на втората съдебномедицинска експертиза изготвена вещото лице д-р С. е видно, че на подсъдимия С. А. са причинени следните увреждания: контузия на главата в нейната лява половина изразяваща се в леко изразен травматичен оток на меките тъкани скулно и слепоочно, с главоболие по данни на пострадалия и наличие на кръвонасядане и линейно охлузване на лявата ушна мида. Посочените увреждания са му причинили разстройство на здравето неопасно за живота му. В съдебно заседание вещото лице сочи, че тези увреждания е възможно да бъдат получени от удар с камък или с ръка. По отношение сочените от подсъдимия оплаквания за болки в областта на гръдния кош вещото лице сочи, че при прегледа от лекар не са били установени следи от нараняване или удари, както и че съобщаването за болка не подлежи на експертно заключение.

На досъдебното производство е изготвена и комплексна съдебно психиатрично-психологическа експертиза изготвена от вещите лица д-р Л. Д. и Г. А., според които подсъдимия не боледува от психично заболяване и може да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Подсъдимият има ясен, точен и последователен спомен за случилото се на инкриминираната дата. Няма промяна в яснотата на съзнанието. Според вещите лица вероятно се опитва да прикрие някои действия и да засили интерпретативните обяснения за някаква вражда в миналото, като възможност да оправдае постъпките си.

За да приеме за установена изложената фактическа обстановка районният съд е направил пълен анализ на събраните доказателства, като е изложил убедителни аргументи защо се кредитират част от събраните доказателства, а на останалите не се дава вяра. Въззивният съд споделя напълно направения подробен и обоснован анализ на събраните доказателства, тъй като всяко едно от гласните и писмените доказателства са анализирани както поотделно така и в съвкупност със съпоставяне с останалите, поради което жалбата на подсъдимия в тази насока е неоснователна.

Категорично не се споделят доводите в жалбата на подсъдимия за наличие на основания да се приеме, че е налице случайно деяние, тъй като телесните увреждания на пострадалия са причинени при падането му върху строителни отпадъци, за което подсъдимия не е длъжен да знае, както и че инцидента е предизвикан от пострадалия.

Районният съд напълно обосновано и правилно не е кредитирал обясненията на

подсъдимия, като ги е приел за негова защитна теза и опит да се оневини. Твърдението на подсъдимия, че пострадалия му е отправял закани за убийство и обиди докато били пред магазина на Х. не се подкрепя от останалите свидетели- очевидци. Свидетелите А. А. и С. А. седели на масата на пострадалия Х. М. и сочат, че той заедно с подсъдимия са си отправили взаимни обвинения затова, че подсъдимия снимал къщата на пострадалия и подавал сигнали, че е незаконно построена, а подсъдимия от своя страна го обвинил, че подава сигнали в полицията срещу него за да му отнемат автомобила, затова че шофира без книжка. Въззивният съд кредитира показанията на посочените свидетели тъй като същите нямат отношение към инцидента, не са във влошени отношения с двете страни, поради което са незаинтересовани от изхода на делото.

На мястото на извършване на престъплението- пред магазина в близост до кръстовището образувано от улиците „*****“ и „**** *****“, гр.***** са били свидетелите св.Т. А. А. /чичо на подсъдимия/, св.Т. А. /първи братовчед на подсъдимия/, св.А. Т., св.С. А., както и подсъдимия и пострадалия. За да приеме, че подсъдимият е нанесъл побой над пострадалия и му е причинил процесните две телесни повреди районният съд правилно и обосновано е кредитирал показанията на св.С. А., тъй като същия е очевидец, незаинтересован от изхода на делото, като неговите показания напълно кореспондират със заключенията на двете съдебномедицински експертизи и показанията на вещото лице д-р С.. В показанията си пред съдия дадени на **.**.****г., прочетени на съдебното следствие на основание чл.281, ал.1, т.1 от НПК и потвърдени от свидетеля сочи, че когато постр.М. се приближил до тях, го попитал дали иска да го почерпи с вино. Веднага след като той отказал подсъдимият се приближил до него, ударил го веднъж, в резултат на удара пострадалия паднал, след което подсъдимия го ударил още пет- шест пъти с юмруци по тялото. Твърди също, че няма представа защо го е ударил защото преди това не са се карали и обиждали. Постр.М. не е посягал да удря подсъдимия, както и че бил много пиян. След като подсъдимият и свидетелите св.Т. А. А., св.Т. А. и св.А. Т. си тръгнали, св. А. помогнал на пострадалия като го издърпал от пътното платно и подпрял на стълб, където го намерил сина му св.Б.. Съдът се солидаризира със становището на първоинстанционния съд за даване вяра на показанията на св.А., тъй като същите кореспондират с показанията на св.А. А., също незаинтересован от изхода на делото, както и със заключението на съдебномедицинската експертиза, според която телесните увреждания на постр.М. са причинени от удари на тъпи или тъпоръбести предмети и добре отговарят да са получени в резултат от няколко удара с ръце и крака. Ударите са били нанесени със значителна сила в дясната половина на гръдния кош. В тази насока не се кредитират показанията на свидетелите св.Т. А. А., св.Т. А. и св.А. Т., според които пострадалия и подсъдимия паднали на земята и взаимно си разменили по няколко удара. При тази фактическа обстановка е невъзможно на пострадалия да бъдат причинени процесните две средни телесни повреди. Поведението на подсъдимия в процесната вечер и обясненията му са последователни и извършени с цел да оправдае собственото си неправомерно поведение. При срещата с чичо си св.Т. А. същия му предал думи и заплахи уж казани от пострадалия, които категорично не се потвърждават от събраните доказателства. Налице са доказателства

за обратното, тъй като от приложената по делото справка за съдимост е видно, че подсъдимия е осъден с присъда по нощ № *****/****Г., в сила от *.*.*****Г.затова че е причинил на малолетния тогава И. С. А. /племенник на пострадалия/ средна телесна повреда, за какъвто инцидент сочи пострадалия. Като негова защитна позиция е и неговото обаждане на тел.112, тъй като същия търси помощ и съобщава за инцидент, който самия той е предизвикал.

Не се споделят доводите във въззивната жалба, че пострадалият преднамерено и съзнателно е тръгнал да търси подсъдимия за да се саморазправи с него, тъй като тези твърдения не са подкрепени с доказателства. В тази насока следва да се кредитират показанията на постр.М., че е тръгнал към дома на сина си за да види внучките си, тъй като видно от списъка за призоваване сина му св.Б. живее на същата улица на която е станал инцидента. Това твърдение единствено се подкрепя от обясненията на подсъдимия, но същото е и нелогично, тъй като съдът приема за безспорно доказано, че същата вечер пострадалия не е отправял заплахи и закани по отношение на подсъдимия и няма причина да го търси за да саморазправя.

По отношение твърденията в жалбата да не се кредитират показанията на пострадалия, тъй като е бил пиан и това е неговото ежедневно състояние не се приемат от проверяващата инстанция. По отношение инкриминирания инцидент са събрани и други доказателства, освен показанията на св.М. и това са показанията на св.С. А., който е в добри отношения както с подсъдимия така и с пострадалия и няма основание да се счита, че не пресъздава достоверно инцидента. Твърдението на подсъдимия, че св. А. М.- брат на пострадалия дал пари на св.А. за да свидетелства в негова полза следва да се приеме като опит подсъдимия да дискредитира свидетеля, тъй като тези твърдения не се доказват от събраните доказателства. Установено е, че св.А. М. е дал 20 лв. на св.А., но на заем, който бил погасен още на следва ден. В тази насока следва да се кредитират показанията на св. А. Б., пред която е станало даването и връщането на заема.

По отношение на останалите свидетели- М. М., Н. Т., П. А., М. Х., А. Б., Е. Х., А. М., М. К. съдът споделя направения анализ от първата инстанция и поради липса на оспорване във въззивната жалба намира за ненужно да ги преповтаря.

Оспорването от страна на защитника на подсъдимия на необходимостта от назначаване и изготвяне на комплексна психолого-психиатрична експертиза съдът не би могъл да вземе отношение, тъй като същата е назначена на досъдебното производство, като за решаващата съдебна инстанция е налице задължение да я изслуша, чрез разпит на вещите лица.

При така приетата фактическа обстановка районният съд е направил правилен, законосъобразен и обоснован правен извод, като е приел, че подсъдимия С. С. А. е осъществил както от обективна така и от субективна страна състава на престъпление по чл.129 ал.2, вр.с ал.1 от НК, тъй като на *.*.*****Г., за времето от 18,30часа до 19часа в гр.*****, обл.Ямбол, на кръстовище образувано между ул.“*****“ и ул.“***** *****“ е причинил на Х. Х. М. две средни телесни повреди изразяващи се счупване на 8, 9,10 и 11

ребра от дясната половина на гръдния кош, довело до трайно затрудняване движението на снагата и контузия на десния бял дроб със субтотален пневмоторакс и подкожен ефизем в областта, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота.

Деянието е извършено от подсъдимия от обективна страна, тъй като същия, чрез нанасяне на множество удари с ръце и крака в дясната гръдна област на Х. М. му е причинил процесните две средни телесни повреди. Характера на телесните повреди е установен по безспорен и несъмнен начин от заключението на съдебномедицинската експертиза.

От субективна страна престъплението е извършено при пряк умисъл, като в тази насока съдът споделя доводите на първата инстанция и е ненужно да ги преповтаря.

Искането във въззивната жалба на подсъдимия за прилагане разпоредбата на чл.12 и чл.15 НК следва да бъде отхвърлено, тъй като не са налице основания за това.

За да се приеме, че деянието е извършено в условията на неизбежна отбрана следва на първо място да е налице нападение от страна на пострадалия, което не се установи от събраните доказателства. Установено е точно обратното, че подсъдимият се е насочил към пострадалия, нанесъл му удар в резултат на който пострадалия паднал на земята, след което подсъдимия продължил да му нанася удари с ръце и крака, причинявайки му процесните две телесни повреди. От така приетата фактическа обстановка съдът счита, че не са налице основания за прилагане и разпоредбата на чл.15 НК, тъй като умишлено причинените телесни повреди не биха могли да се квалифицират като случайно деяние.

По отношение вида и размера на наложеното наказание:

За да осъди подсъдимия на 1 година и 6 месеца лишаване от свобода съдът е отчел всички налични смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и е наложил справедливо наказание съответно на степента на обществената опасност на деянието и на личността на подсъдимия.

Правилно и законосъобразно е приложена разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК, тъй като за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия не е необходимо да изтърпява ефективно наложеното му наказание лишаване от свобода. Искането в жалбата на гражданския ищец и частен обвинител за ефективно изтърпяване на наложеното наказание е неоснователно, тъй като подсъдимият е с чисто съдебно минало /реабилитиран по право/, трудово ангажиран, поради което извършеното от него престъпление правилно е прието от районния съд като изолирано в неговия живот и условното наказание би оказало както възпиращо така и превъзпитално въздействие по отношение на неговата личност.

Относно гражданския иск:

При горния изход на делото районният съд правилно е приел, че искът предявен от пострадалия М. против подсъдимия за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди е основателен.

Уважавайки предявеният иск в размер на 8 000лв.съдът е отчел претърпените болки и страдания, продължителния период на възстановяване. Обезщетение в този размер е

съобразен с вида и характера на причинените увреждания. Отчетени са претърпените болки, страдания и времето за тяхното отшумяване. В тази насока правилно са кредитирани показанията на св.М. М.- съпруга на пострадалия, която му е помагала за обслужването му, през възстановителния период.

По тези съображения намира искането на пострадалия за увеличаване размера на гражданския иск за причинени неимуществени вреди за неоснователно, тъй като обезщетение в размер на 8000лв.в пълна степен би репарирала претърпените болки и страдания.

Присъдените разноски и държавна такса са правилно определение и не са налице основания за изменение на присъдата в тази част.

По изложените по- горе съображения, въззивната инстанция в настоящия съдебен състав счита, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена, тъй като не са налице основания за нейното изменение или отмяна.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, Ямболският окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 129/3.10.2023г.постановена по нохд № 279/2022г. по описа на Районен съд- Ямбол.

Решението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____